

Απειλή στο Αιγαίο

Γράφει ο Δρ. Μάνος Δανέζης
Επίκουρος καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΟΛΟΙ μας πρέπει να έχουμε συνειδητοποιήσει ότι εδώ και αρκετά χρόνια, το έθνος μας βρίσκεται μπροστά σε μια καινούργια απειλή, που στρέφεται ενάντια στα κυρίαρχα δικαιώματά του και εκδηλώνεται με πολλούς και διάφορους τρόπους.

ΠΟΤΕ η Τουρκία, πότε το ΝΑΤΟ και η ΕΟΚ, πότε απευθείας οι Ηνωμένες Πολιτείες, με πράξεις ή με λόγια προσπαθούν να αμφισβητήσουν κυρίαρχα δικαιώματά μας.

ΣΗΜΕΡΑ το θέμα της Αήμνου, χθες και σήμερα δεκάδες παραβιάσεις του εναέριου και θαλάσσιου χώρου μας, πριν λίγα χρόνια το Σισμίκ, η τραγωδία της Κύπρου, η αμερικανοκίνητη δικτατορία. Μια αλυσίδα επιμβάσεων, που ασφαλώς γίνονται με βάση κάποιο σκεπτικό και με στόχο να κερδηθεί κάτι συγκεκριμένο, που θα πρέπει να βρίσκεται στο τέρμα όλων αυτών των προκλήσεων.

ΓΙΑ να μπορέσουμε όμως να καταλάβουμε το τι κρύβεται πίσω από όλα αυτά, που σαν συγκεκριμένο τους στόχο έχουν το χώρο που βρίσκεται μεταξύ των Στενών και της Κύπρου, πρέπει καταρχήν να έχουμε μια όσο το δυνατόν σαφέστατη ιστορικοπολιτική εικόνα της περιοχής και των προβλημάτων της, ενώ συγχρόνως θα πρέπει να συμφωνήσουμε πάνω σε δύο γενικές αρχές.

1) Οι συναισθηματικές απόψεις του τύπου «οι Αμερικάνοι είναι τουρκόφιλοι» ή «οι Γάλλοι είναι ελληνόφιλοι» κ.λ.π. αποτελούν συναισθηματικές φορτίσεις που αποπροσανατολίζουν τη λογική μας και φρενάρουν τη σκέψη μας στην προσπάθειά της να βγάλει σωστά συμπεράσματα. Η αλήθεια είναι ότι οι συναισθηματικοί παράγοντες και φιλίες, είναι το τελευταίο στοιχείο που θα μπορούσε να επηρεάσει το μακροπρόθεσμο πολιτικοστρατιωτικό σχεδιασμό των μεγάλων δυνάμεων, που σαν κύριο παράγοντα των επιλογών τους έχουν την ψυχρή σκόπευση βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στρατιωτικών και οικονομικών σχέσεων. Παραδείγματα όσον αφορά την πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών είναι εύκολο να βρούμε, αν ανατρέξουμε στην πρόσφατη ιστορία του Βιετνάμ, του Ελ Σαλβαδόρ, της Νικαράγουα, της μαρτυρικής Κύπρου και της Ελλάδας.

ΓΙΑ όσους δε, έχουν αμφιβολίες για την πολιτική πρακτική της Σοβιετικής Ένωσης, παραθέτουμε τη θέση της για τις τελευταίες σοβιετικές - παρωδία του Μάρκος στις Φιλιππίνες:

«Η Μόσχα εξέφρασε αμέριστη συμπαράσταση προς το δικτάτορα. Το «ΤΑΣ» χαρακτήρισε έγκυρα τα αποτελέσματα που έδωσε η εθνοσυνέλευση και κατηγορήσε την Ακίνο για έλλειψη αυτοκυριαρχίας, από τη στιγμή που διαπίστωσε ότι χάνει τις εκλογές. Γι' αυτό και καταβάλλει απεγνωσμένες προσπάθειες αμφισβήτησης των αποτελεσμάτων». (ΕΘΝΑ Κυριακή 16/2/86).

2) ΟΤΑΝ μια υπερδύναμη κεντρώσει τις στρατηγικές της επιδιώξεις σε μια συγκεκριμένη περιοχή που είναι μέσα στη ζώνη συμφερόντων μιας άλλης υπερδύναμης, θα πρέπει να περιμένουμε μια έμμεση ή άμεση αντίδραση της υπερδύναμης αυτής.

Αν κάτι τέτοιο δεν συμβεί, είναι αρκετά πιθανόν να υπάρχει μια συμφωνία μεταξύ των υπερδυνάμεων που ενδιαφέρονται για την περιοχή.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΟΠΩΣ όλοι πλέον γνωρίζουμε, με τις συμφωνίες της Γιάλτας και του Πότσδαμ οι σημερινές υπερδυνάμεις χώρισαν τον τότε πρόσφορο σε εκμετάλλευση ζωτικό χώρο, σε σφαίρες επιρροής.

ΕΝΑΣ χώρος όμως που δεν είχε τελικά μοιραστεί, ήταν ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της Αφρικής, που τότε μεν ήταν οικονομικά αδιάφορο για τις υπερδυνάμεις, σήμερα όμως αποτελεί μία μοναδική πηγή κέρδους, λόγω του πλούσιου ορυκτού και ενεργειακού του πλούτου.